

mit Partis Ordfører (Jørgen Jensen), og jeg skal derfor ikke komme ind paa Lovforslaget i Almindelighed. Der er kun et enkelt Punkt, hvorefter jeg vil sige et Par Ord, det er Spørgsmaalet om Kartoflerne. Det foreslaas her, at naar en Landmand har afleveret 30 Tdr. Kartofler pr. Td. Land til Husholdningsbrug, kan han levere 1 Td. Korn mindre for hver 4 Tdr. Kartofler, han har afleveret derudover. Jeg antager, at Hensigten med denne Bestemmelse har været at lette Kornleveringen noget paa de kartoffeldyrkende Egne, men jeg tror ikke, at man opnaar det tilsigtede. Hvis vi regner med, at der dyrkes godt og vel 100,000 Tdr. Land med Kartofler, og at der forbruges noget over 1 Td. Kartofler gennemsnitligt pr. Individ om Aaret, hvad omtrent vil passe, vil der, hvis der afleveres 30 Tdr. Kartofler pr. Td. Land til Husholdningsbrug, dermed være leveret det, der er Brug for, og saa kan det ikke nytte, at man bagefter ønsker at komme af med Kartofler til Husholdningsbrug for at kunne slippe for at levere noget Korn, thi saa er der ikke Brug for flere Kartofler.

Kartoflerne spiller en meget stor Rolle i vor Ernæring og tillige en betydelig Rolle ved Vareudvekslingen. Det vilde derfor ikke være heldigt, om denne Bestemmelse maaske bevirkede, at Kartoffelarealerne indskrænkedes til Fordel for Kornarealerne, idet de paagældende Landmænd vilde sige som saa: Vi skal af med saa og saa meget Korn, og da vi ikke har Udsigt til at faa nogle af Kartoflerne ombyttet med Korn, bliver vi simpelthen nødt til at dyrke mindre Areal med Kartofler og mere med Korn. Jeg tror, det vilde være en meget uheldig Udgang paa denne Sag, og jeg vil derfor henlede den højtærede Ministers og det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at Tallet, de 30 Tønder, som skal afleveres til Husholdningsbrug, inden der kan finde Ombytning Sted, i hvert Fald maa sættes noget ned, hvis der da ikke er Mulighed for at finde en anden Ordning, der maaske var mere praktisk. Man kan ikke være blind for, at netop i de egentlige kartoffeldyrkende Egne er Foldudbyttet meget lavt — det er noget, alle ved —, og det er naturligt ogsaa derfor, at Folk der har slaaet sig paa Kartoffeldyrkning. Der er heller ikke Tvivl om, at der kan høstes større Udbytte i Form af Kartofler paa Jord af

den Beskaffenhed end i Form af Korn. Men da nu Kartoflerne er nødvendige i vor Husholdning og til Vareudvekslingen lige saa vel som Korn, vilde det være et Tab ikke alene for de paagældende Landbrugere, men ogsaa for Samfundet i det hele, hvis vi ikke kunde opretholde det Forhold mellem Kartofler og Korn, som nu er til Stede. Jeg henstiller derfor indtrængende, at Tallet 30 Tønder ændres saaledes, at Bestemmelsen bliver noget mere end en Skueret for Kartoffeldyrkerne i disse Egne. Jeg tvivler ikke om, at Hensigten med Bestemmelsen har været god, men man naar ikke sit Formaal, — den kan ikke komme Kartoffeldyrkerne til gode.

Med disse Ord skal jeg henlede den højtærede Ministers og Udvalgets Opmærksomhed paa dette Forhold, der spiller en saa stor Rolle for de paagældende Egne.

Chr. Hansen: Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Givekredsen (N. C. Jensen) i, at denne Sag for vort Land er saa stor og vigtig, at der ikke bør være Politik i den. Jeg kan føje til, at for det Parti, jeg tilhører, er der heller ikke Gnist af Politik i den. Vor Opgave er at bidrage til en Ordning, der kan virke til Befolkningens Tilfredshed. Landbrugsrepræsentanterne har sagt: Vi gør alt, hvad der kan gøres fra vor Side, og jeg synes da, det er rigtigt, at vi, som har med Varenne at gøre, efterdi vi modtager dem fra Landboerne og laver dem om til Mel, Brød, Hestefoder og saa fremdeles, oplyser, hvad vi har gjort for at faa Beholdningerne til at strække saa langt som muligt.

Jeg har forstaaet, at det, det ved Behandlingen af dette Lovforslag drejer sig om, er Kornligningen. Man strides om, hvilke Veje man bør gaa, efter hvilke Regler man skal ligne, og hvormeget man skal ligne til Staten. Jeg sad i Gaar og hørte paa de forskellige Ordførere, og jeg hørte, der var forskellige Meninger om, hvilket Grundlag der var det mest retfærdige. Jeg hørte ogsaa det ærede Medlem for Ribekredsen (Brorsen), og jeg hørte det ærede Medlem for Givekredsen i Dag. Man ser den store Forskel, der er paa disse Medlemmers Opfattelse, og det er ikke let for os, som ikke er saa godt inde i Sagen, at danne os en Mening om, hvad der